

Påskan 2020

Åbent brev til alle praktiserende

Coronakrisen er her stadig og synes tiltagende globalt.

Der er stor uro og bekymring både for sygdommen, dødsfaldene og de økonomiske og sociale konsekvenser. Megen lidelse. Megen forståelig ængstelse.

Flere har spurgt om man spirituelt kunne pege på et muligt større perspektiv på krisen. Og om det ville kunne være hjælpsomt og lette arbejdet med de tungere og alvorlige aspekter af situationen. Sorg. Smerte. Katastrofeangst.

Man kunne måske med forsigtighed – og undersøgende – tænke over et enkelt tema i den større sammenhæng: Menneskehedens udvikling har vel de sidste par tusinde år været præget af – hvad man kunne kalde – et fokuseret, handlende mandligt princip: konger, krige og patriarkat. Erobring af land og af natur. Ideer om at beherske og udnytte og styre naturen og klodens råstoffer og ressourcer. Kapitalisme. Materialisme. Industrialisme.

Tiltag der har bragt menneskeheden – eller dele af menneskeheden – stor fremgang, stor velstand, store teknologiske goder. Men hvad der vel også må siges at have ført os ud i et ekstrem: Vi opfinder, producerer, forbruger, rejser, kører, flyver og bevæger os ustandseligt omkring på kloden og omkring på nettet. Jo hurtigere jo bedre. Og bruger fossilt brændstof i et tempo som aldrig før.

Nu synes coronakrisen at have fremkaldt og måske nødvendiggjort en global tilstand af dæmpning og nedbremsning af rejser, bevægelse, industri. En slags ufri-villig stoppen op. Fra gøren mod væren. Fra det mandlige princip mod det kvindelige princip. Et langsommere mere naturligt tempo. Samhørighed, omsorg, nærhed, sans og respekt for alt der vokser og gror.

Længe har klima- og energikriser peget i retning af det kvindelige: Medfølelse med alt levende. Udtrykt som indsigt i, og formuleringer af, hvad menneskene og kloden har brug for: økologi, bæredygtighed, lokalitet, global medansvarlighed, hensyn-tagen. Spirituelt vokser både forståelsen og behovet for at udforske de kvindelige veje i stedet for de gamle mandligt dominerede metoder og principper.

Hvor klimakrisen ikke rigtigt har formået at bremse overproduktion og -forbrug, synes for en tid coronavirusset fra flagermus og andre vilde dyr at standse verdens kurs mod selvdestruktionens afgrund.

Måske en mulig positiv indsigt fra denne alvorlige krise kunne være at begynde at lytte til det naturlige på en mere kvindelig måde.

At respektere og tage hånd om den ydre natur, kloden, dens ressourcer og dens vidunderlige og skrøbelige biosfære.

At lytte til medfølelsens samhørighed med medmenneskene.

At besinde sig i retning af den indre natur, at lytte til og mærke kroppen.

At huske sit åndedræt og hvor ilten kommer fra: fra planter, træer, plankton og blomster.

At mærke hjerteligheden: taknemmelighed, nænsomhed, medfølelse og kærlighed.

At lytte ind i vågenheden meditativt, undersøgende og stille.

At opdage den skjulte inderste natur i menneskehjertet og i alt levende. Afspændt ikke-gøren. Fra gøren mod naturlig væren.

At mærke balance mellem det mandlige princip og det kvindelige princip i én selv: At hvile afspændt og naturligt i kilden til den mærken.

*A brotherhood of man...
living life in peace...*

*You may say that I'm a dreamer,
but I'm not the only one.*

– John Lennon, Imagine

Med kærlig hilsen
fra midten af et 3 mdrs. retreat

Jes Bertelsen

PS. Hvis du kender nogen som du føler eller tænker kunne få glæde af dette, så del det venligst og brug det frit.

